

SÚČASŤ BOŽEJ RODINY

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Gal 3,26.29; Ž 50,10–12; 1Kron 29,13.14; Fil 4,19; 1Ján 5,3; Mat 6,19–21

ÚVODNÝ TEXT

Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme. Svet nás preto nepozná, lebo nepoznal jeho. (1Ján 3,1)

Úžasnou črtou nášho vzťahu s Bohom je skutočnosť, že Boh nám dôveruje. A to až tak veľmi, že nám zveruje do správy jeho záležitosti na zemi. Na samom počiatku ľudských dejín Boh výslovne poveril Adama a Evu osobnou starostlivosťou o bezchybné stvorenstvo (pozri 1Moj 2,7–9.15). Boh dal týmto spôsobom najavo, že ľudia majú konať v Jeho prospech v širokej škále úloh: od pomenovávania zvierat až po stráženie záhrady a naplnenie zeme potomstvom.

Boh nás požehnáva rôznymi zdrojmi, vrátane finančných. Zároveň nám zveril do správy starostlivosť o tieto zdroje. My sme tí, čo nadobúdame peniaze, robíme bankové prevody, zostavujeme rozpočty, prinášame desiatky a organizujeme zbierky. Boh nás povzbudzuje, aby sme zverené prostriedky používali nielen na uspokojovanie vlastných potrieb, ale aj na napĺňanie potrieb iných a na napredovanie jeho diela. Hoci sa to môže zdať neveriteľné, práve nás ako jeho nasledovníkov Boh poveril výchovou detí, budovaním budov a vzdelávaním nasledujúcich generácií.

Tento týždeň budeme skúmať výsady a povinnosti, ktoré vyplývajú zo skutočnosti, že sme súčasťou Božej rodiny.

OSNOVA LEKCIE

Úvodná lekcia sa zameriava na biblické zásady týkajúce sa našej „zodpovednosti“ na tomto svete. Vychádza z toho, kým je pre nás Boh a do akej roly sme boli stvorení my, aby následne poukázala na praktické dôsledky, ktoré z toho pre nás vyplývajú.

1. Dve základné východiská

- Ef 3,14.15; Gal 3,2–29: Sme súčasťou rodiny Božích detí (nedeľa)
- Ž 50,10–12; 24,1.2: Všetko na tomto svete patrí Bohu (pondelok)

2. Praktické dôsledky pre náš život

- Ž 23,1–3; 37,25: Istota, že Boh sa s láskou stará o svoje deti (utorok)
- 5Moj 6,4.5; 1Ján 5,2.3: Boh očakáva, že aj my budeme milovať jeho a druhých (streda)
- Mat 6,19–21: Toto vedomie ovplyvňuje naše priority (štvrtok)

SME SÚČASŤOU BOŽEJ RODINY

¹⁴Preto zohýnam kolena pred Otcou, ¹⁵od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi... (Ef 3,14.15)

²⁵Ale keď prišla viera, už nepodliehame vychovávateľovi, ²⁶lebo vierou ste všetci Božími synmi v Kristovi Ježišovi. ²⁷Ved' všetci, čo ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli. ²⁸Nie je ani Žid, ani Grék, nie je ani otrok, ani slobodný, nie je muž a žena, lebo všetci ste jedno v Kristovi Ježišovi. ²⁹A ak ste Kristovi, ste Abrahámovo potomstvo a podľa prislúbenia dedičia. (Gal 3,25–29)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Aký obraz predstavuje text Ef 3,14.15? O akej nádeji hovoria tieto verše?

Na začiatku svojej služby Ježiš hovorí: „Vy sa teda modlite takto: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje...“ (Mat 6,9) Neskôr rovnakú modlitbu opakuje svojim učeníkom v súkromí (Luk 11,2). Ježiš svojim nasledovníkom povedal, aby sme jeho Otca oslovovali „Otče náš, ktorý si v nebesiach“. Keď Ježiš po svojom vzkriesení stretol Máriu, tá ho chcela objasť. Ježiš jej však povedal: „Nedotýkaj sa ma zato, že som ešte nevystúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: „Vystupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu.““ (Ján 20,17)

Všetci máme toho istého Otca ako Ježiš. On je náš brat a my všetci sme bratia a sestry v Pánovi. Ježiš sa stal členom pozemskej rodiny, aby sme sa my mohli stať členmi nebeskej rodiny. „Rodina nebeská s rodinou pozemskou sú spojené.“ (DA 835; TV 584)

Čo hovoria uvedené verše o Božom vzťahu k nám? V čom sú tieto myšlienky povzbudzujúce?

2Moj 3,10

2Moj 5,1

Gal 3,25–29

Na rozdiel od takého pohľadu na stvorenie, v ktorom sme považovaní len za produkt náhody a ľahostajných prírodných zákonov, Písmo nás učí nielen o existencii Boha, ale aj o jeho láske a jeho láskyplnom vzťahu k nám. V Písme sa obraz rodiny často používa na zobrazenie tohto vzťahu. Či už Hospodin nazýval Izraelitov „môj ľud“, alebo nás Boh nazýva „Božími synmi“, či Kristus hovorí o Bohu ako o „našom Otcovi“, myšlienka je rovnaká: Boh nás miluje láskou, ktorú k sebe navzájom majú mať členovia rodiny. Aká dobrá správa vo svete, v ktorom sa prejavuje toľko nepriateľstva!

APLIKÁCIA ■ **Predstav si svet, v ktorom by sme sa k sebe navzájom správali ako k rodine. Ako sa môžeš naučiť mať lepší vzťah ku všetkým ľuďom ako k svojmu bratom a sestram?**

BOH JE VLASTNÍKOM VŠETKÉHO

¹⁰Lebo moja je všetka lesná zver a na vrchoch dobytká na tisíce. ¹¹Poznám všetko vtáctvo hôr, moje je všetko, čo sa hýbe na poliach. ¹²Ak by som bol hladný, nepovedal by som to tebe, veď môj je svet so všetkým, čo je v ňom. (Ž 50,10–12)

¹Hospodinovi patrí zem i to, čo ju naplňa, svet i tí, čo ho obývajú. ²Veď on ho založil na moriach a upevnil na vodných prúdoch. (Ž 24,1.2)

¹³Teraz však, Bože náš, ďakujeme ti a chválime tvoje slávne meno. ¹⁴Ako to, že ja a môj ľud sme sa zmožli na toľké milodary? Keďže všetko od teba pochádza, dali sme ti vlastne z tvojho. (1Kron 29,13.14)

„Moje je striebro, moje je zlato,“ znie výrok Hospodina zástupcov. (Ag 2,8)

Ako posolstvo obsahujú úvodné texty? Ako by to malo ovplyvniť náš vzťah ku všetkému, čo vlastníme?

Ž 50,10–12

Ž 24,1.2

1Kron 29,13.14

Ag 2,8

Prvá kniha kroník (1. Paralipomenon) od 17. kapitoly zaznamenáva túžbu kráľa Dávida postaviť dom pre Hospodina. O túto túžbu sa podelil s prorokom Nátanom, ktorý mu povedal: „Urob všetko, čo máš na mysli, lebo Boh je s tebou.“ (1Kron 17,2) V tú noc však Nátan dostal „slovo Boha“, že Dávid nemôže postaviť Boží dom (pozri aj 1Kráľ 5,17–18), pretože prelihal veľa krvi (1Kron 22,8). Namiesto neho má toto dielo vykonať Dávidov syn (1Kron 17,11–13; 1Kron 22,9.10). Dávid však vnímal neskúsenosť svojho syna Šalamúna (1Kron 22,5), a preto strávil zvyšok svojho života zhromažďovaním obrovského množstva tesaného kameňa, cédra, železa, zlata, striebra a mosadze „bez miery“. Keď bol na stavenisku pripravený všetok stavebný materiál, Dávid zvolal vodcov Izraela na obrad chvály a vďakyvzdania.

Z textu 1Kron 29,13.14 sa dozvedáme, ako kráľ Dávid vnímal, kto je skutočným zdrojom všetkého stavebného materiálu, na ktorého prípravu on a ľudia vynaložili čas a peniaze. Dávid v podstate povedal: Nemôžeme si pripísať žiadnu zásluhu za všetok materiál na stavbu. „Keďže všetko od teba pochádza, dali sme ti vlastne z tvojho.“

Hlavná myšlienka tohto Dávidovho vyznania je dôležitá pre nás všetkých, nech už sme bohatí alebo chudobní. Keďže Boh je Stvoriteľ všetkého (pozri 1Moj 1,1; Ján 1,3; Ž 33,6.9), je právoplatným vlastníkom všetkého, čo existuje, vrátane všetkého, čo vlastníme – bez ohľadu na to, ako ťažko, usilovne a pocitovo sme pracovali, aby sme svoj majetok nadobudli. Keby nebolo Boha a Jeho milosti, nemali by sme nič, neboli by sme ničím, dokonca by sme ani len neexistovali. Preto musíme vždy žiť s vedomím, že v konečnom dôsledku Bohu patrí všetko, čo existuje. Na toto máme myslieť, keď Bohu ďakujeme a keď ho chválime za všetku jeho dobrotu.

- „Ako to, že ja a môj ľud sme sa zmožli na toľké milodary? Keďže všetko od teba pochádza, dali sme ti vlastne z tvojho.“ (1Par 29,14) Aké princípy sú vyjadrené v týchto slovách? Ako by sa mali prejavovať v našom postoji k Bohu a k tomu, čo vlastníme?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ZDROJE DOSTUPNÉ PRE BOŽIU RODINU

¹Hospodin je môj pastier, nič mi nechýba. ²Vodí ma na zelené pastviny, privádza ma k tichým vodám. ³Obnovuje mi život, vodí ma správnymi cestami pre svoje meno. (Ž 23,1–3)

Bol som mladý a zostarol som, no spravodlivého som nevidel opusteného ani jeho potomstvo žobrať o chlieb. (Ž 37,25)

Môj Boh vám splní každú vašu potrebu podľa svojho bohatstva v sláve skrze Krista Ježiša. (Fil 4,19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Najväčším Božím darom pre jeho deti je Ježiš Kristus, ktorý nám prináša pokoj odpustenia, milosť pre každodenný život, duchovný rast a nádej na večný život. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3,16) „Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi.“ (Ján 1,12)

Spása je ten najdôležitejší dar. Aký iný dar by sme od Boha mohli dostať, na ktorom by z dlhodobého hľadiska skutočne záležalo, keby sme nedostali dar spasenia? Veď čokoľvek dosiahneme alebo nadobudneme, jedného dňa sa pomínie rovnako ako každý, kto nás poznal, a všetko dobré, čo sme urobili, bude tiež zabudnuté. Najdôležitejšie preto je, aby v centre všetkých našich myšlienok bol dar evanjelia, teda „Ježiša Krista, a to ukrižovaného“ (1Kor 2,2).

A predsa nám Boh spolu so spasením dáva oveľa viac. Tým, ktorí sa znepokojovali, či budú mať dostatok jedla a odevu, Ježiš ponúkol útechu a povzbudenie: „Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá.“ (Mat 6,33)

Čo hovoria úvodné verše o tom, ako sa Boh stará o naše každodenné potreby?

Ž 23,1–3

Ž 37,25

Fil 4,19

Keď Ježiš hovoril učeníkom o svojom odchode, sľúbil im dar Svätého Ducha. „¹⁵Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. ¹⁶A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby bol s vami až naveky – ¹⁷Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď zostáva pri vás a bude vo vás.“ (Ján 14,15–17) „Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo bude počuť. Bude vám zvestovať aj to, čo príde.“ (Ján 16,13)

Samotný Duch dáva úžasné duchovné dary Božími deťom (pozri 1Kor 12,4–11). Môžeme teda povedať, že Boh, v ktorom „žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17,28) a ktorý „dáva všetkému život, dych a všetko“ (Sk 17,25), je ten Boh, ktorý nám dáva existenciu, zaslúbenie spasenia, materiálne požehnanie a duchovné dary. A to všetko preto, aby sme my boli požehnaním pre ostatných. Platí, že bez ohľadu na naše materiálne vlastníctvo, bez ohľadu na dary alebo talenty, ktorými sme boli požehnaní, v každom smere sme zodpovední Darcovi za to, ako tieto dary používame.

APLIKÁCIA ■ Za ktoré dary od Boha si v živote najviac vďačný? Ako využívaš tieto dary pre dobro iných?

ZODPOVEDNOSŤ ČLENOV BOŽEJ RODINY

⁴Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný! ⁵Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou. (5Moj 6,4,5)

¹²Izrael, čo teraz žiada od teba Hospodin, tvoj Boh? Iba to, aby si sa bál Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po všetkých jeho cestách, aby si ho miloval, aby si slúžil Hospodinovi, svojmu Bohu, celým srdcom a celou dušou, ¹³aby si zachovával Hospodinove príkazy a jeho ustanovenia, ktoré ti dnes prikazujem, aby sa ti dobre vodilo. (5Moj 10,12,13)

²Podľa toho poznávame, že milujeme Božie deti, keď milujeme Boha a plníme jeho prikázania. ³Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké. (1Ján 5,2,3)

Všetci sa tešíme z duchovných požehnaní a darov, ktoré nám Boh dáva tu a teraz. Je povzbudzujúce vedieť, že sme súčasťou rodiny.

Medzi najdôležitejšie biblické verše patria texty 5Moj 6,4,5 a Mat 22,37. Vystáva pri nich otázka, ako môžeme milovať Boha „celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mat 22,37)? Odpoveď, ktorú nám dáva Biblia, sa môže líšiť od toho, čo by väčšina ľudí očakávala.

Uvažuj o úvodných textoch 5Moj 10,12,13 a 1Ján 5,2,3. Aká by mala byť naša reakcia na vzťah lásky s naším nebeským Otcem?

Dodržiavať zákon? Poslúchať prikázania? Žiaľ, pre mnohých kresťanov je myšlienka dodržiavania zákona (najmä štvrtého prikázania) zákonníctvom. Tvrdia, že sme povolani milovať Boha a milovať svojho blížneho ako seba samého. Boh však hovorí jasne: svoju lásku prejavujeme Bohu a blížnym tým, že poslúchame Jeho prikázania.

„Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania.“ (1Ján 5,3) Tento verš sme zvyknutí vnímať tak, že dôvodom, motiváciou na zachovávanie prikázaní je naša láska k Bohu. To je v poriadku. Ale možno by sme sa na tento verš mohli pozrieť aj inak: „Lebo toto je tá láska Božia.“ (Roh) To znamená, že Božiu lásku poznáme a zakúšame dodržiavaním Jeho prikázaní.

V texte Mat 7,21–27 Ježiš povedal, že tí, ktorí počúvajú a konajú Božie slová, sú ako múdry staviteľ, ktorý postavil svoj dom na pevnej skale. Tých, ktorí počujú, ale neposlúchajú, Ježiš prirovnáva k hlúpemu staviteľovi, ktorý si postavil dom na piesku, čo malo katastrofálne následky. Obaja počuli slovo, ale kým jeden sa podľa neho zariadil, druhý sa rozhodol ho ignorovať. Rozdiel v následkoch ich konania je obrovský. Kým jedného priviedli jeho rozhodnutia k životu, druhého čakala smrť.

- **Uvažuj o súvislosti medzi milovaním Boha a poslúchaním Jeho zákona. Prečo by sa láska k Bohu mala prejavovať práve takýmto spôsobom? Čo je na dodržiavaní prikázaní také, že odhaľuje ozajstnú lásku? (Tip: Zamysli sa nad následkami neposlúchania Božieho zákona.)**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

POKLAD V NEBI

¹⁹Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole a kde zloději vnikajú a kradnú. ²⁰Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani mol, a kde zloději nevnikajú a nekradnú. ²¹Ved' kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. (Mat 6,19–21)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Aké kľúčové pravdy sa nachádzajú v texte Mat 6,19–21?

Svet je plný príbehov ľudí, ktorí si nahromadili veľké bohatstvo, ale napokon o všetko prišli. Náš svet je veľmi neisté miesto, v ktorom vládnu vojny, zločiny, násilie, prírodné katastrofy. Čokoľvek môže spôsobiť, že človek v okamihu príde o všetko, o čo sa usiloval a na čom verne a poctivo pracoval. A napokon príde smrť, a všetok majetok nám je aj tak zbytočný.

Písmo nehovorí, že by bolo nesprávne byť bohatý alebo mať mnoho majetku. Ježiš nás upozorňuje na to, aby sme mali k majetku správny, vyvážený postoj a vnímali jeho hodnotu zo správneho uhla pohľadu.

Čo znamená „zhromažďovať si poklad v nebi“? Znamená to, že na prvom mieste nebudeme mať zarabanie peňazí a zhromažďovanie majetku, ale Boha a Jeho kráľovstvo. Okrem iného to znamená, že to, čo vlastníme a čo sme nadobudli, použijeme na Božie dielo, na napredovanie Jeho kráľovstva, na prácu v prospech iných a na to, aby sme boli požehnaním pre iných.

Keď napríklad Boh povolal Abrahámu, plánoval prostredníctvom patriarchu a jeho rodiny požehnať všetky rody zeme. Boh povedal Abrahámovi, ktorý „bol nazvaný Božím priateľom“ (Jak 2,23): „²Urobím z teba veľký národ, požehnám ťa, zvelebím tvoje meno. Bud' požehnaním! ³Požehnám tých, čo teba žehnajú a tých, čo tebe zlorečia, preklájam. V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme.“ (1Moj 12,2.3)

„Teda tí, čo sú z viery, dostávajú požehnanie s veriacim Abrahámom.“ (Gal 3,9)
Máme teda pred sebou rovnakú výzvu, aká bola predložená Abrahámovi.

„Peniaze sú veľmi dôležité, lebo prostredníctvom nich možno vykonať mnoho dobrého. Pomocou nich môže Boží ľud nasýtiť hladných, osviežiť smädných, zaodiať nahých, priniesť úľavu utláčaným a chorým. Samy osebe však peniaze nemajú väčšiu cenu než piesok. Skutočnú hodnotu nadobúdajú len vtedy, keď slúžia na uspokojovanie životných potrieb, na pomoc iným alebo na rozmach Kristovho diela.“ (COL 351; KP 281)

APLIKÁCIA ■ „Ved' kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mat 6,21) Kde je podľa tvojho srdca tvoj poklad?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Božie srdce túži po pozemských deťoch láskou silnejšou než smrť. V jedinom dare svojho Syna nám dal Boh celé nebo. Spasiteľov život, smrť i príhovor za nás pred Bohom, služba anjelov, prosby Ducha, Otcovo pôsobenie nad všetkým a prostredníctvom všetkého, ustavičný záujem nebeských bytostí – to celé slúži vykúpeniu človeka.“ (SC 21; CK 15)

„Ak ste sa zriekli vlastného ja a odovzdali sa Kristovi, ste členmi Božej rodiny a všetko, čo patrí Otcovi, patrí aj vám. Boh vám sprístupnil všetky poklady nielen súčasného, ale aj budúceho sveta. Služba anjelov, dar Božieho Ducha a úsilie Božích služobníkov – to všetko je pre vás. Svet so všetkým, čo je v ňom, patrí vám do takej miery, do akej vám to môže prospieť. (MB 110; MVB 114)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Pri všetkých tých úžasných daroch, ktoré Boh dáva svojim deťom, si musíme klásť podobnú otázku ako žalmista: „Čím sa odvdáčim Hospodinovi za všetko dobré, čo mi urobil?“ (Ž 116,12) Urobte si zoznam Božích požehnaní a darov, ktoré ste v živote dostali (duchovné dary, vzťahy aj hmotné požehnanie). Podelte sa o svoje zistenia v triede sobotnej školy. Čo sa z toho môžete naučiť o vďačnosti?
2. Hoci Boha vnímame predovšetkým ako nášho Stvoriteľa, Písmo opakovane zdôrazňuje, že On je aj naším Udržiavateľom (pozri Heb 1,3; Jób 38,33–37; Žalm 135,6.7; Kol 1,17; Sk 17,28 a 2Pet 3,7). Všetko – od galaxií vo vesmíre cez tlkot nášho srdca až po sily, ktoré držia pohromade atómové štruktúry tvoriace všetku známu hmotu – udržiava v existencii len Božia moc. Ako by nám táto biblická pravda mala pomôcť pochopiť náš záväzok voči Bohu: ako používame všetko, čo nám dal? Ako nám táto realita pomáha udržiavať zmysel nášho života v správnej perspektíve?
3. Lekcia hovorila o tom, že zo všetkých Božích darov je Ježiš a plán spasenia tým najväčším darom, ktorý sme dostali. Prečo je to tak? Čo by sme mali, nebyť Ježiša, spasenia a nádeje na večný život? Istý ateistický spisovateľ vykreslil ľudí ako „kusy kaziaceho sa mäsa na rozpadajúcich sa kostiach“. Prečo by mal pravdu, keby nebolo daru evanjelia?